

Sygn. akt I C 37/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 18 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014r. w Oleśnicy

na rozprawie

przy udziale stron

powód: **Towarzystwo (...) S.A. z/s w W.**

pozwany: **A. R.**

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 617,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z. /

1. odnotować;

2. kal. 21 dni.

18.12.2014r.

I C 37/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...)

S.A. z/s w W. wniosła do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa

w Ł. pozew o zasądzenie od pozwanego A. R. na jej rzecz

kwoty 2.724,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia

wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa stwierdziła, że pozwany zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu. Na dowód zawarcia ubezpieczenia strona powodowa wystawiła polisę nr (...). Składka

z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanego, w którym pozwany oświadczył, że przez okres 36 miesięcy

przed dniem zawarcia umowy ubezpieczenia nie spowodował żadnej szkody

jako właściciel, użytkownik bądź kierujący pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanego, strona powodowa dokonała obniżenia składki ubezpieczenia wskazując jednocześnie, że informacje podane we wniosku

będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny. Z informacji uzyskanych od

UFG wynika, że pozwany w okresie ostatnich 36 miesięcy przed zawarciem umowy ubezpieczenia spowodował szkody, co powoduje konieczność rekalkulacji należnej składki. Po dokonaniu ustalenia prawidłowej wysokości składki, bez uwzględnienia udzielonych zniżek, do zapłaty pozostała kwota

w wysokości 2.724,00 zł. Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności, lecz pozwany nie spełnił świadczenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22.10.2013 r.

w sprawie o sygn. (...)Sąd Rejonowy (...)

w Ł.uwzględnił żądanie strony powodowej w całości.

Pozwany A. R.swoim sprzeciwie od nakazu zapłaty

wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zgłosił zarzut braku właściwości miejscowej Sądu Rejonowego (...)w (...).

Złożył też

wniosek o dopozwanie w trybie art. 194 §1 kpc R. R.agentki ubezpieczeniowej (...) S.A.prowadzącej działalność gospodarczą

w O..

W uzasadnieniu swojego sprzeciwu pozwany nie kwestionował

zawarcia ze strona pozwaną w dniu 29.07.2011 r. umowy ubezpieczenia. Wyjaśniał, że był wieloletnim klientem Agencji (...)

(...) S.A. prowadzonej w O. przez R. R.. W czasie współpracy pozwany zawarł za pośrednictwem R. R. wiele umów ubezpieczenia kilku pojazdów. To agentka zwracała uwagę na upływające terminy obowiązywania umów ubezpieczenia i kontaktowała się telefonicznie

z pozwanym w celu zawarcia kolejnych umów. Tak było również w przypadku zawarcia polisy będącej przedmiotem nin. sprawy. R. R.

telefonicznie zaoferowała pozwanemu zawarcie umowy ubezpieczenia

pojazdu T. oraz podała skalkulowaną przez nią wysokość składki ubezpieczenia OC i AC.Po tak dokonanych uzgodnieniach R. R. zjawiła się w miejscu zamieszkania pozwanego wyłącznie w celu złożenia

przez pozwanego podpisu pod już przygotowaną umową i oświadczeniem. Pozwany nie dociekał, w jakiej wysokości i z jakiego tytułu udzielono mu

zniżek od standardowej wysokości składki ubezpieczenia. Miał świadomość,

że R. R. znała jego historię ubezpieczeniową oraz szkody w jego pojazdach. R. R. przygotowując oświadczenie z dnia 29.11.2011 r. miała świadomość, że w okresie poprzedzającym zawarcie umowy przebieg ubezpieczeń pojazdów pozwanego nie był bezszkodowy. Mimo to

przygotowała dla niego umowę uwzględniającą zniżki za bezszkodową

jazdę. Pozwany działając w uzasadnionym zaufaniu do jego wieloletniej profesjonalnej agentki ubezpieczeniowej, podpisał umowę, wierząc, że oferta została przygotowana zgodnie z najlepszą wiedzą agentki i standardami

prowadzenia działalności ubezpieczeniowej. Zatem w sytuacji niekorzystnego rozstrzygnięcia sprawy dla pozwanego będzie mu przysługiwało roszczenie względem R. R., co uzasadnia wniosek o dopozwanie. Pozwany wskazał dodatkowo, iż ani w wystosowanym do pozwanego jeszcze przed wytoczeniem powództwa wezwaniu do zapłaty, ani w samym pozwie,

strona powodowa nie wskazała podstawy faktycznej i prawnej żądanej

przez nią kwoty 2.724,00 zł. Strona powodowa nie wskazała, w jaki sposób

wyliczona została żądana kwota, co uniemożliwia pozwanemu ustosunkowanie się do jej roszczenia co do wysokości.

Postanowieniem z dnia 25.11.2013 r. Sąd Rejonowy (...)

w Ł.przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

Strona powodowa przedłożyła szczegółowe wyliczenie składki ubezpieczenia AC i wskazała, że należna składka to 3.405,00 zł, z tego zapłacona została składka w kwocie 2.336,00 zł, a pozostała do zapłaty składka dochodzona pozwem, czyli 2.724,00 zł (k. 55 i 55v.).

Pozwany złożył oświadczenie o uznaniu powództwa co do kwoty 1824,00 zł (k. 60) , a następnie cofnął swoje uznanie powództwa w tym zakresie (k. 70).

R. R. ostatecznie nie przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą, posiada 6 samochodów, które od kilku lat ubezpieczał u agentki (...) S.A. R. R.

prowadzącej biuro wcześniej w O., a następnie w S.. Agentka strony powodowej R. R. przypominała pozwanemu o terminach ubezpieczenia poszczególnych pojazdów w jego firmie, majątku firmy, domu prywatnego, przedstawiała kolejne oferty ubezpieczeń, a po akceptacji warunków przez pozwanego, przygotowywała potrzebne do zawarcia umowy ubezpieczenia dokumenty, które podpisywane były przez pozwanego w biurze agencji lub pozwanego. R. R. pośredniczyła też w likwidacji i rozliczaniu wcześniejszych szkód w pojazdach pozwanego.

/dowód:

zeznania pozwanego – k. 85 - 86;

R. R. telefonicznie i mailowo przedstawiła ofertę ubezpieczenia pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), r. prod. 2004, dokupionego do firmy pozwanego za ok. 18.000,00 zł brutto. Po zaakceptowaniu oferty, pozwany zawarł w dniu 29.07.2011 r. pakietową umowę ubezpieczenia tego pojazdu (OC, AC, KR, NNW, WMA). Wartość pojazdu ustalona została w umowie na kwotę 16.000,00 zł netto, a składka, płatna w 4 ratach, na kwotę łączną 1.572,00 zł. Na dowód zawarcia ubezpieczenia wystawiona została polisa nr (...). Dokumenty podpisane zostały w biurze pozwanego. Pozwany podpisał też przygotowany przez R. R. wniosek o ubezpieczenie i oświadczenie klienta.

/dowód:

Polisa nr (...) – k. 12
i aneks do umowy – k. 17;

wniosek o ubezpieczenie, oświadczenie klienta i kalkulacja składki z dnia 29.07.2011 r. – k. 13 – 16;

zeznania pozwanego – k. 85 - 86;

Pozwany zapłacił ustaloną kwotę składki, w sumie 1.572,00 zł. Przez dwa kolejne lata pozwany kontynuował ubezpieczenie również w/w pojazdu u strony powodowej.

/bezsporne;

Strona powodowa wezwała pozwanego pismem z dnia 18.03.2013 r. do zapłaty należności w kwocie 2.742,00 zł.

/dowód:

wezwanie do zapłaty z dnia 18.03.2013 r. – k. 4;

W dniu 19.05.2014 r. pozwany zawarł z R. R. porozumienie, w którym agentka strony powodowej uznała swoją odpowiedzialność i dług wynikający ze szkody wyrządzonej A. R. poprzez przygotowanie dla niego niezgodnego z prawdą oświadczenia o ilości szkód oraz niewłaściwej kalkulacji składki umowy ubezpieczenia pojazdu potwierdzonej polisą nr (...).

/dowód:

porozumienie z dnia 19.05.2014 r. – k. 71;

Sąd zważył:

Bezspornym w sprawie było, iż strony zawarły w dniu 29.07.2011 r. pakietową umowę ubezpieczenia.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego

przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Przy tym zarówno w przypadku obowiązkowego ubezpieczenia OC

dotyczącego pojazdu zawieranego na podstawie Ustawy z dnia 22.05.2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U.

Nr. 124, poz. 1152), jak też opartego na treści art. 805 kc dobrowolnego ubezpieczenia AC/KR, możliwe jest rozłożenie płatności składki ubezpieczeniowej na raty. Strona pozwana nie kwestionowała faktu, iż

powód uregulował ustaloną w polisie nr (...), wymaganą składkę.

Strona powodowa wyjaśniała, iż podstawą jej roszczenia jest oświadczenie złożone przez pozwanego przy zawieraniu przedmiotowej umowy ubezpieczenia.

Zgodzić się można z twierdzeniem strony powodowej, iż ubezpieczyciel przy zawieraniu umowy ubezpieczenia nigdy nie będzie dysponował pełną wiedzą na temat szkód klienta. Pamiętać jednak należało, że tu sytuacja

była inna. To nie pierwsza umowa ubezpieczenia składnika majątku

pozwanego. Pozwany u strony powodowej od wielu lat ubezpieczał samochody swojej firmy, jej majątek, a także własny dom. Co więcej, robił to za pośrednictwem sprawdzonego agenta strony powodowej, od wielu lat przygotowującego

kolejne umowy ubezpieczenia, czynnie działającego też

przy rozliczaniu wcześniejszych szkód.

Nie zostało wykazane, aby pozwany świadomie, bez dołożenia należytej staranności w myśl art. 355 § 1kc, wprowadził w błąd stronę powodową, podpisując przygotowane przez jej agenta oświadczenie stanowiące

podstawę zawarcia umowy ubezpieczenia. A przecież obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc)

spoczywa w myśl art. 6 kc na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki

prawne (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 15.07.1999 r., I CKN 415/99, LEX nr 83805 i in.).

Nienależyta zniżka, jaką otrzymał pozwany w wysokości -60%, zapewne rzutowała na atrakcyjność ubezpieczenia oferowanego przez stronę

powodową przez swojego agenta. Przy zastosowaniu zwwyżki +100% i składce ubezpieczenia w wysokości ok. 4.000,00 zł, przy wartości pojazdu ustalonej w granicach 16-18.000,00 zł (czyli 1/4 ceny samochodu) niewątpliwie do zawarcia umowy ubezpieczenia w ogóle by nie doszło. Strona powodowa po zawarciu umowy ubezpieczenia, po uzyskaniu wyliczonej składki, nie tylko nie zweryfikowała, mimo obowiązku, wcześniejszych szkód pozwanego, ale przez kolejne 2 lata zawierała z pozwanym, za pośrednictwem tego samego agenta, kolejne umowy ubezpieczenia.

W tych okolicznościach w ocenie Sądu, przy uwzględnieniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zaoferowanego przez strony, należało uznać, iż brak jest podstaw do uwzględnienia roszczenia strony powodowej. Dlatego też orzeczono jak w sentencji.

Na marginesie stwierdzić należy, iż sposób prezentowania wyliczeń wysokości należnej składki przez stronę powodową, jej składników i kwot rzeczywiście zapłaconych przez pozwanego i sposobu ich zaliczenie na poczet poszczególnych ubezpieczeń, rzeczywiście zgodnie z twierdzeniem pozwanego budziły wątpliwości. Były one przyczyną pierwotnego uznania przez pozwanego powództwa co do części, tj. kwoty 1.824,00 zł. W tym zakresie z mocy art. 213§ 2 kpc Sąd byłby oświadczeniem tym związany. Jednakże uznanie powództwa jako czynności procesowej może być odwołane z uzasadnionych przyczyn przez stronę, która dokonała tej czynności aż do chwili prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. Uznanie to od chwili jego odwołania nie wywołało więc żadnych skutków dla toczącego się postępowania.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc, przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa prawnego w wysokości ustalonej w § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461) i kosztów opłaty od pełnomocnictwa 17,00 zł.